

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De morte Petronillæ matris eius. XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT XIV.

De obitu Ioannis Petri aui eius, & longa continentia eiusdem.

1. **N**on est silendum de probitate & continentia Ioānis Petri qui fuit auus huius virginis, & genitor patris eius, ad laudem Dei & dignitatem bonæ propaginis exaltandā. Iste igitur Ioannes Petri laudabilis famæ & vitæ, post obitum vxoris suæ, plusquam quinquaginta annis in viduitate permansit, donec ferè nonagenarius senesceret. Tantam autem continentiam & abstinentiam exercuit, vt coniuge defuncta, tanquam solitarius turtur & castitaris amator, mulierem nunquam cognosceret. Insuper pro conseruatione cælibis vitæ, bis per hebdomadam in pane & aqua ieiunauit, & semel tantum in hebdomada, dominica scilicet die, in prandio carnibus vescabatur.

2. In cuius morte cernens Satanas insidiator malignus, quod ei appropinquare non posset; tam magnum tumultum in alijs partibus domus suscitauit, vt vasa testea frangerentur, absque tamen detrimento & effusione butyri, quod in vno vase testeo conseruabatur. Nec mirum, si fidelissimo famulo Christi, diabolus insidiari ac nocere ausus sit; qui Christo ieiunanti molestias tentationum intulit, à quo tamen victus & confusus abscessit, quia omnipotentem fraudulentus decipere non valuit. Et sicut Angeli sancti, post recessum tentationis à Christum accesserunt: ita piè credendū est, animā Ioannis Petri ab Angelis custoditam: & ad Christum, cui in vita seruiuit, post mortē carnis feliciter esse perductam.

CAPVT XV.

De morte Petronilla matris eius.

1. **O**ngruum etiam videtur inserere paginæ præsentī, obitum nobilis feminæ Petronillæ, matris huius virginis sanctæ; atque nobilibus viris, legitimo ordine virtutis, feminam associare. Transactis igitur octo annis, ab exordio ægritudinis Lideuigis virginis, mater eius Petronilla, ægre filiæ in multis obsequiosa, etiam in ægritudinem corporis incidit: de qua, sicut vna ex filiabus Euzæ, mortua est. Cum igitur morti appropinquaret, & suam imperfectionem attendens, minus iustè se vixisse conquereretur, petijt à dilectâ filia, (quàm Deo placitâ & dilectam nouerat) vt suis meritis & intercessionibus sibi defunctæ subueniret. Ipsa verò omnem cogitatum suum & spem in Domi-
no

no iactans dicebat; quòd libenter vellet mori, in tantum suę optioni renuntians, quòd nollet, quòd minimus vermiculus pro ea mori deberet.

2. Quo audito, sancta & fidelis filia compuncta, & matri cordialiter compassa, hortabatur eam sacris verbis, de bonitate Dei confidere: quatenus flagellum Domini & mortem cunctis inevitabilem, patienter ferret. Et ideo pro subuentione eius, libentissimè eidem obtulit & ex integro resignauit, quicquid huc vsque boni meritorij in exercitijs virtutum, in laboribus ac patientiæ tolerantia, consecuta fuisset. Hæc cum mater eius audiuisset, & gratanter accepisset, in Dei misericordia confisa, creatoris sui manibus se commendauit. Ipsa autem virgo per omnia matri suę fidelis vsque ad mortem permanens, & quid iam egerit considerans, & quasi omnibus bonis operibus prioribus euacuatã se putans, iterum ad inchoandam nouam pœnitentiam, dero & lato se cingulo cilicino accinxit, nouum dolorem adiiciens veteri dolori: vt Deus propitius sibi fieret, & cuilibet animæ fideli. Sed post aliquot annos virgo accincta cilicio, propter corporis sui humores hydropicos, primo cingulo ex vetustate fatis corrupto, rursus alio nouo, & successiuè alijs pluribus propter attritionem depositis, forti zelo accingitur, donec cum vltimo ex hac vita migraret.

CAPVT XVI.

De statu eius post mortem matris, & de misericordia in pauperes.

1. **P**ost mortem matris, virgo memor maternæ pietatis, ad soluendum debitum filialis dilectionis, talentũ sibi creditũ nõ fodit in terram: sed pauca clenodia argentea, & alia quælibet domus utensilia, à matre sibi ad vsum relicta, propter instantem necessitatem minùs digno pretio vendidit, atque pretium pecunię inde sumptum, tam largituè pauperibus distribuit, quòd ad extremam paupertatem refocillatrix miserorum deueniret.

2. Illa etiam, quæ à fidelibus in eleemosynam recipiebat, tanta hilaritate pauperibus trans mittebat, ac si de rebus temporali- bus nihil curare videretur. Proinde ex pecunijs habitis & pro necessitatibus expositis, mittebat diuersis egentibus panes, carnes, pisces assos, & caseos: atque potum cereuisiæ cum amphora, quam pia mater sibi reliquerat: & si quid amplius à Deo concessum fuerat, fideliter erogabat. Et cum hæc per familiares mitteret, ipsa interim deuotis orationibus vacabat, gratias agens bonorum omnium largitori, qui aliquid sibi in vsus pauperum concesserat.

CAPVT